

Sadržaj: Korelacija ego cogito' cogitatum 4 Eidetska i fenomenološka epoche 6 Zaključak 9 Literatura 12
2

Abstrakt: Ovaj rad se bavi temom Huserlove fenomenološke metode koja bi trebala da obezbedi filozofiji mesto među egzaktnim naukama. Do uvrštavanja filozofije među te i takve nauke nije moglo da dođe, po Huserlovom mišljenju, iz razloga što je filozofija uvek imala potrebu da svoju metodu pozajmljuje od drugih nauka a gde te metodu nisu odgovarale specifičnom filozofskom odnošenju prema problemima, načinu njihovog rešavanja, specifičnom jeziku filozofije i području interesovanja. Huserl smatra da filozofija treba da se nadovezuje na druge „pojavnne nauke“ ali da na putu stvaranja svoje metode mora da se distancira od njih u određenom momentu. Upravo to distanciranje, „zagrađivanje“ je osnova Huserlove fenomenološke metode.

Ključne reči: Ego, cogito, cogitatum, direktna intencionalna percepcija, prirodna usmerenost, fenomenološka epoché.

3

Korelacija Ego cogito i cogitatum Rasvetljavanje rasvetljavanjem metode odnosa fenomenološke subjekta i redukcije sveta. treba Huserl započeti nasleđuje

prirodnog

stanovišta pozitivizma i neokantijanstva postavljajući gledišta ovih dveju filozofija na novi nivo- usvajajući polazišta, menjajući ih i prevazilazeći ih. Huserl smatra da je postavka pozitivističke filozofije bila prekretnica u shvatanju odnosa Ega prema prirodnom svetu međutim, pozitivizam stavlja subjekat u pasivan odnos prema takvom svetu. Naime, subjekt biva aficinar od strane objekta gde objekat usmerava „gledanje“ subjekta. Svest je pasivni primaoc, opažitelj objekta kojim biva aficiran. Što se tiče neokantijanstva, subjekt predstavlja izvor sveg saznanja. Ovakvo stanovište pak vodi u solipsizam. Huserlova fenomenologija predstavlja svojevrstu sintezu ali i prevazilaženje ovakvih stanovišta. Ego je „nosioc“ svakog cogitativa, gde cogitatio predstavlja mentalni proces svesnosti. Svaki cogitatio ima svoj cogitatum koji nije mentalni proces opažanja (percepcije), nego je ono neko nešto koje je opaženo (percipirano) od strane Ega. Ego percipira sve fizičke objekte i fizičke pojave, nalazi ih neposredno opažajno kao ono koje mu je dato u čulnim opažanjem u iskustvu. Svi fizički objekti nalaze se u čulnom polju opažanja Ega. Takvo opažanje Ego može da menja sa jednog predmeta na drugi; da menja centar svog opažanja. Ego ima moć da svoj cogitatio usmerava sa jednog predmeta na drugi i ovo predstavlja intencionalnost¹ takve svesti da se okrene nekom predmetu bivajući svesnim postojanja tog predmeta. Međutim, Ego nije svestan samo predmeta na koji se usmerio (možda i ustremio) nego je

1

„having the mind's eye on something“- objašnjava razliku između prostog primećivanja (ili prostog primanja k znanju) i svesnog nemarnog okretanja pažnje ka objektu ili predmetu opažanja; Huserl, Edmund, „Ideas pertaining to a pure phenomenology and to a phenomenological philosophy First book: A General Introduction to a pure phenomenology“, Kluwer academic publisher, Dordrecht/Boston/London, 1998., §37

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com